Забудь мене, мене забудь,
Як нам колись жевріла грудь,
Як серце рвалося колись —
Тепер ми розійшлись...

Ми мали слези у очах,
Як ми ішли в противний шлях,
Я плакав з горя, але ти —
З щасливости, з щасливости...

Тобі зозуля навесні
Кувала радість, а мені
Вороння крякало сумне —
Забудь мене, забудь мене...

Я йду в далеку сторону
Боротися за вітчизну,
А може смерть мене там жде,
Забудь мене, забудь мене...

Юнацькі роки вже пройшли,
Не вернуться вже вони,
В остатній раз прошу тебе,
Забудь мене, забудь мене...

Коли ж доведеться мені
Загинуть в чужій стороні,
Оркестра грала нам сумне
Забудь мене, забудь мене...